

Must de poezie

Ioan Popa

Vine peste dealuri, văi, câmpii...
Pictată-n culori dulci-arămii,
Anotimp de belșug și de rapsodii,
Coboară, discret, toamna peste vii.

Vine toamna cu must de poezii,
In coji de nuci, in șoapte,
Beția strugurilor zurlii
Și oftatul dovcicilor in noapte

Din picături de struguri, teascu adormit
Se dezmoțeste însetat de must...
Castanii pe alei, cu toții, au ruginit
Și pruna-nvinețită apei îi dă gust!

Și zilele trec ca frunzele defuncte,
Umbra-i mult mai lungă, leneșă, obosită,
Vântu'-ți ridică pălăria de pe frunte...
Și cuibul este gol ca o casă bătuită

Copacii desplețiți de-a' vântului cânt,
Frunze ruginii după păsări zboară
Spre asfințitul roșu, printre nori rășfrânt...
Din 'naltul unui nuc, regină-i o cioară...

Suflet desfrunzit, împărțășit in brume,
In întunericul ce ne cunună la final,
Fermecați de-al musturilor-spume
Și-al nuzilor copaci in amor autumnal!

Vine toamna, ghebosul anotimp,
Și frică mi-e că ne va săruta
Cu-'ncoronata gripă, prinși in contratimp...
Așa că, Toamnă, fie voia ta!...